

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/78/2018
Identifikačné číslo spisu: 6116204070
Dátum vydania rozhodnutia: 19.02.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:6116204070.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní o dosiahnutie zhody medzi zápisom v Obchodnom registri a skutočným stavom, týkajúcim sa zaniknutej spoločnosti IUR, s.r.o., Skuteckého 30, Banská Bystrica, IČO: 316 134 71, za účasti účastníkov konania 1/ F. T., nar. XX. P. XXXX, A. XX, 2/ D.. P.T., nar. X. L. XXXX, so sídlom správcovskej kancelárie 29. Augusta 31, Banská Bystrica, obidvaja zastúpení Lion Law Partners, s.r.o., Komenského 14/A, Banská Bystrica, účastníka 3/ Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, účastníka 4/ Okresná prokuratúra, Partizánska cesta 1, Banská Bystrica, o zosúladenie zapísaného stavu v obchodnom registri so skutočným stavom, o dovolaní účastníka 1/ a 2/ proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Cob/164/2017-131 z 19. septembra 2017 , takto

rozhodol:

Dovolania z a m i e t a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej aj „registrový súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 61Exre/61/2016-112, Sro 2162/S zo dňa 15. mája 2017 rozhodol tak, že v obchodnom registri vedenom Okresným súdom Banská Bystrica (ďalej aj „obchodný register“) v oddieli Sro, vo vložke č. 2162/S sa v údajoch zapísaných pre obchodnú spoločnosť IUR, s.r.o. so sídlom Skuteckého 30, Banská Bystrica, IČO: 31 613 471 vymazáva: V. Vstup do likvidácie, Dátum vstupu do likvidácie: 09.07.2015, Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 61Cbr/129/205-16 (správne 61Cbr/129/2015-16 - poznámka dovolacieho súdu) zo dňa 09.06.2015, právoplatným dňa 09.07.2015 súd nariadil dodatočnú likvidáciu majetku spoločnosti IUR, s.r.o. Skuteckého 30, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 31 613 471 a za likvidátora vymenoval Ing. Jaroslava Ďaďa, so sídlom kancelárie 29. augusta 31, Banská Bystrica, zapísaného do zoznamu správcov vedeného Ministerstvom spravodlivosti SR pod č. S 1326, Dátum skončenia likvidácie: 09.07.2015, Likvidátor, Meno a priezvisko: Ing. Jaroslav Ďaďo, Bydlisko: 29. augusta 31, Názov obce: Banská Bystrica, PSČ: 974 01, Štát: Slovenská republika, Vznik funkcie: 09.07.2015, Spôsob konania likvidátorom v mene spoločnosti: Spoločnosť zastupuje a za ňu podpisuje likvidátor samostatne, Dátum skončenia funkcie: 09.07.2015.

2. V odôvodnení uznesenia registrový súd uviedol, že obchodná spoločnosť IUR, s.r.o. Banská Bystrica

bola ku dňu 1. augustu 2013 vymazaná z obchodného registra z dôvodu zastavenia konkurzného konania pre nedostatok majetku. Ďalej uviedol, že na základe podnetu bývalého zapísaného konateľa obchodnej spoločnosti IUR, s.r.o. rozhodol registrový súd v konaní vedenom pod sp. zn. 61Cbr/129/2015 o nariadení dodatočnej likvidácie, a to na základe konateľom tvrdených skutočností ohľadne zistenia nového majetku spoločnosti, a to pohľadávky, nároku na náhradu trov konania voči spoločnosti Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. priznaného právoplatnými rozhodnutiami Okresného súdu Bratislava I č. k. 30Cb/224/2002-354 zo dňa 26.03.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Cob/30/2013-370 zo dňa 20. júna 2013 v celkovej sume 19.771,57 €. Po zápise dodatočnej likvidácie do obchodného registra na základe podnetu spoločnosti Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. mal v konaní za zistené, že rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave v čase podania návrhu na dodatočnú likvidáciu a ani v čase vydania rozhodnutia o nariadení dodatočnej likvidácie a zápisu tejto skutočnosti do obchodného registra, právoplatné neboli. Konštatoval, že je potrebné rozlišovať medzi právom na uplatnenie náhrady trov konania úspešného účastníka, ktoré smeruje voči konajúcemu súdu, pričom o takto uplatnenom nároku rozhoduje vo forme uznesenia konajúci súd. Súd prvej inštancie vyslovil názor, že pred priznaním vo forme uznesenia o nároku na náhradu trov konania a pred nadobudnutím právoplatnosti a vykonateľnosti takéhoto rozhodnutia nie je podľa názoru súdu možné hovoriť o existujúcej pohľadávke úspešného účastníka konania voči neúspešnému účastníkovi. Uviedol, že zánikom spoločnosti IUR, s.r.o., ku dňu jej výmazu, došlo aj k zániku plnomocenstva, teda doručenie uznesenia právnomu zástupcovi je neúčinné a preto rozhodnutie nemohlo nadobudnúť právoplatnosť. Keďže predmetné uznesenie právoplatné ku dňu podania návrhu na nariadenie dodatočnej likvidácie a ani ku dňu rozhodnutia o nariadení dodatočnej likvidácie neboli, nemohlo na strane zaniknutej spoločnosti IUR s.r.o. dôjsť k vzniku a k objaveniu ďalšieho majetku vo forme pohľadávky pozostávajúcej z nároku na náhradu trov konania. So zreteľom na uvedené vyslovil registrový súd názor, že nebola splnená podmienka existencie ďalšieho majetku zisteného po výmaze spoločnosti z obchodného registra, teda neboli splnené podmienky na nariadenie dodatočnej likvidácie spoločnosti IUR s.r.o. a na zápis tejto skutočnosti do obchodného registra, z dôvodu ktorého zápis údajov o nariadení dodatočnej likvidácie a o likvidátorovi nezodpovedá skutočnému stavu. Registrový súd ďalej uviedol, že ak neboli v čase nariadenia dodatočnej likvidácie a v čase jej zápisu do obchodného registra splnené podmienky na dodatočnú likvidáciu z dôvodu neexistencie pohľadávky pre neexistenciu právoplatných rozhodnutí, nie je možné konvalidovať túto skutočnosť dodatočne vyznačenou právoplatnosťou, práve na základe zapísanej dodatočnej likvidácie v obchodnom registri, ako to tvrdil F. T., hoci v čase jej nariadenia a zápisu do obchodného registra na takéto jej nariadenie podmienky splnené neboli. So zreteľom na uvedené registrový súd rozhodol o výmaze zapísaných údajov o dodatočnej likvidácii a likvidátora vrátane dodatočnej likvidácie.

3. Na odvolanie účastníka 1/ F. T. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 41Cob/164/2017-131 z 19. septembra 2017 uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 61Exre/61/2016-112, Sro 2162/S zo dňa 15. mája 2017 potvrdil.

4. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s napadnutým uznesením, vyslovil názor, že súd prvej inštancie aplikoval platnú právnu úpravu, vysporiadal sa so všetkými aspektami zisteného skutkového stavu a odôvodnenie označil za dostatočné, logické, presvedčivé, obsahujúce odpovede na všetky relevantné právne otázky v konaní vznesené, z dôvodov ktorých napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že predmetné rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave nenadobudlo právoplatnosť z dôvodu, že rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave bolo doručené právnomu zástupcovi spoločnosti IUR, s.r.o. dňa 13. augusta 2013, pričom spoločnosť IUR, s.r.o. bola vymazaná z obchodného registra, z dôvodu zastavenia konkurzu pre nedostatok majetku, dňa 1. augusta 2013. S poukazom na ustanovenie § 33b ods. 2 veta druhá Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zánikom právnickej osoby, ktorá je splnomocnencom alebo splnomocniteľom, zaniká plnomocenstvo len vtedy, ak jej práva a záväzky neprechádzajú na inú osobu, uviedol, že o takýto prípad nejde v prejednávanej právnej veci, pretože spoločnosť IUR, s.r.o. bola z obchodného registra vymazaná bez právneho nástupcu, vzhľadom na skutočnosť ktorú, splnomocnenie právnomu zástupcovi spoločnosti zaniklo výmazom spoločnosti z obchodného registra t. j. ku dňu 1.

augustu 2013. V závere odôvodnenia uznesenia odvolací súd uviedol, že ak bolo rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave doručené právnomu zástupcovi tejto spoločnosti dňa 13. augusta 2013, teda po výmaze spoločnosti z obchodného registra nemohlo dôjsť k účinnému doručeniu takéhoto rozhodnutia a následnému nadobudnutiu právoplatnosti a vykonateľnosti. Napokon sa odvolací súd nestotožnil s názorom odvolateľa, že pohľadávka reálne existovala už v čase existencie obchodnej spoločnosti IUR, s.r.o., pretože rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave bolo vydané pred výmazom tejto spoločnosti z obchodného registra, a to s poukazom na § 159 ods. 2 OSP, podľa ktorého sa materiálna stránka právoplatnosti súdneho rozhodnutia prejavuje v záväznosti výroku rozhodnutia pre určitý počet subjektov (účastníkov konania), teda až nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia by sa mohla spoločnosť IUR, s.r.o. od Allianz - Slovenská poisťovňa a.s. domáhať splnenia svojej pohľadávky.

5. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podali dovolanie účastníci 1/ a 2/, ktoré sú z hľadiska obsahu totožné a navrhli uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

6. Dovolatelia uviedli, že dovolanie podávajú podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP v spojení s ustanovením § 432 CSP. Na odôvodnenie prípustnosti dovolania dovolatelia uviedli, že z verejne dostupných zdrojov a publikačných prameňov nezistili žiadne rozhodnutia NS SR ako odvolacieho súdu, ktoré by riešili otázku právneho posúdenia dodatočnej likvidácie právne zaniknutej spoločnosti (výkladu § 75a Obchodného zákonníka v kombinácii s výkladom právne neurčitého pojmu „novoobjavený majetok“), v spojení s výkladom § 488 Občianskeho zákonníka, vo vzťahu k pohľadávke, ako dodatočne sa vyskytnutému majetkovému právu (majetku), tvoriacemu titul pre vyhlásenie dodatočnej likvidácie. Poukázali na nálezy ústavného súdu III. ÚS/138/2010, IV. ÚS/479/2011 a II. ÚS/414/2014, ktoré však v súvislosti s § 75a Obchodného zákonníka riešili otázku rozsahu znovu získanej právnej subjektivity. Konštatovali, že ústavným súdom v označených veciach preskúmané rozhodnutia všeobecných súdov neriešili v merite vecí obsah totožný s prejednávanou vecou. Namietali, že ustanovenie § 75a Obchodného zákonníka nevyžaduje, aby išlo o majetok, ktorý patril do obchodnej spoločnosti počas likvidácie, ergo môže sa jednať aj o majetok, ktorý ešte v tomto čase neexistoval. Výslovný názor, že uvedenej konštrukcii nebráni ani skutočnosť, že vznik takýchto nárokov, resp. majetkových pozícií je podmienený nariadením dodatočnej likvidácie majetku. Nedostatok subjektivity zaniknutej spoločnosti v spornom medzičase je totiž spätne konvalidovaný nariadením dodatočnej likvidácie (OVEČKOVÁ O. a kol. Obchodný zákonník. Veľký komentár. Bratislava: Wolters Kluwer s.r.o., 2017, s. 659). V dôsledku obnovenia právnej subjektivity zaniknutej spoločnosti došlo (medzičasom) k odstráneniu vytýkaného nedostatku a pohľadávka sa de facto stala právne perfektnou. Upriamili pozornosť na ustanovenie § 75a ktoré bolo do obchodného zákonníka doplnené jednou z jeho noviel (zák. č. 432/2004 Z. z. účinný od 1. októbra 2004) a stalo sa tak popri ustanovení § 311 ods. 2 ďalším ustanovením Obchodného zákonníka, ktoré *expressis verbis* rieši otázku záväzkov spoločnosti po jej zániku (bez právneho nástupcu) a to za predpokladu, že záväzky neboli splnené za existencie spoločnosti, počas jej likvidácie alebo neprešli na právneho nástupcu zrušenej a zaniknutej spoločnosti. Podľa gramatického výkladu § 75a Obchodného zákonníka, ak nemôže veriteľ uplatniť svoju pohľadávku, a to v dôsledku zániku dlžníka právnickej osoby, táto pohľadávka veriteľa by zánikom samotného dlžníka zanikla, nebyť inej skutočnosti (rozhodnutia súdu o dodatočnej likvidácii), na základe ktorej dôjde k jej obnove. Gramatický výklad postačuje na prijatie opačného právneho posúdenia ako bolo uskutočnené odvolacím súdom. Ak sa má pohľadávka veriteľa obnoviť, teda znova začať existovať, tak predpokladom takejto obnovy je skutočnosť, že zanikla, teda v medziobdobí od zániku po dodatočnú likvidáciu dlžníka pohľadávka veriteľa neexistovala.

7. K dovolaniu sa vyjadril účastník 3/ Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s. Bratislava. Rozhodnutia obidvoch súdov označil za vecne správne. Namietal, že zo žiadnej časti § 75a Obchodného zákonníka nevyplýva, že nariadenie dodatočnej likvidácie by malo slúžiť ako prostriedok pre to, aby zaniknutá spoločnosť mohla získať ďalší dodatočný majetok, dodatočným priznaním „subjektivity“. Konštatoval, že výklad prezentovaný dovolateľmi vedie k zamieňaniu samotnej príčiny a následku, čím vedie k úplne mylnej interpretácii celkom jednoznačne znejúceho zákonného ustanovenia.

8. Podľa ust. § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Uvedené ustanovenie

vyjadruje vzťah subsidiarity CSP k CMP tak, že v prípade, ak Civilný mimosporový poriadok ako procesný kódex „lex specialis“ nemá osobitnú úpravu, aplikuje sa Civilný sporový poriadok ako procesný predpis „lex generalis“.

9. Podľa ustanovenia § 2 ods. 2 Civilného mimosporového poriadku, na účely tohto zákona sa pojmy žaloba, strana a spor vykladajú ako návrh na začatie konania, účastník konania (ďalej len „účastník“) a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na rozhodovanie o dovolaniach podľa ust. § 35 CSP (ďalej aj „dovolačný súd“) po zistení, že dovolania podali včas účastníci konania, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (ust. § 443 CSP) najskôr skúmal, či sú splnené procesné podmienky dovolacieho konania.

11. V novom civilnom sporovom kódexe je dovolanie upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov osobitné postavenie. Právna úprava dovolania v Civilnom sporovom poriadku sa subsidiárne uplatňuje aj v mimosporových, resp. nesporových konaniach, keďže Civilný mimosporový poriadok takúto právnu úpravu neobsahuje (ust. § 2 ods. 1 CMP). Civilný sporový poriadok (ako aj predtým platný a účinný Občiansky súdny poriadok) právnu úpravou podmienok dovolania nezaručuje, že každé podané dovolanie bude vždy prípustné a že dovolací súd sa vždy bude zaoberať aj vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia. Úspešné uplatnenie dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je prvotne podmienené záverom dovolacieho súdu, že dovolanie je procesne prípustné a až následne druhotným záverom dovolacieho súdu, že tento opravný prostriedok je aj dôvodný. Pokiaľ dovolací súd nedospeje k uvedenému prvotnému záveru, platná právna úprava mu neumožňuje, aby v dovolacom konaní pristúpil k vecnému prieskumu napadnutého rozhodnutia a konania, v ktorom bolo vydané. Pre opačný prístup dovolacieho súdu nedáva Civilný sporový poriadok zákonný podklad v žiadnom z jeho ustanovení.

12. Prípustnosť dovolania podľa ust. § 420 a § 421 CSP podlieha viacerým obmedzeniam, ktoré rezultujú z toho, že dovolanie - ako mimoriadny opravný prostriedok - predstavuje zásah do princípu právnej istoty, ktorý je v článku 2 ods. 2 CSP charakterizovaný ako stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. V právnom štáte by malo platiť, že stav právnej istoty, nastolený právoplatným rozhodnutím súdu, by mal byť narušiteľný len celkom výnimočne. Dovolanie by preto nemalo byť chápané ako „ďalšie odvolanie“ a dovolací súd ako tretia inštancia, v rámci ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie súdu.

13. Podľa ust. § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

14. Podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

15. Dovolanie prípustné podľa ust. § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolačný dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

16. Z dovolaní vyplýva, že dovolatelia vyvodzujú prípustnosť dovolania z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, pričom podľa názoru dovolateľa spočíva prípustnosť dovolania na vyriešení právnej otázky, či môže vzniknúť majetok (pohľadávka) zaniknutej spoločnosti, v dôsledku obnovenia právnej subjektivity zaniknutej spoločnosti v dôsledku nariadenia dodatočnej likvidácie majetku neexistujúcej spoločnosti, čím došlo (medzičasom) k odstráneniu vytýkaného nedostatku a pohľadávka sa de facto stala právne

perfektnou a tým došlo aj de iure k naplneniu obsahu poslednej vety ustanovenia § 75a Obchodného zákonníka, ktoré umožnilo obnoviť a uplatniť pohľadávky, ktoré nebolo možné uplatniť pre výmaz spoločnosti. Ak dovolací súd má riešiť právnu otázku, ktorou sa dovolací súd ešte nezaoberal, tak v zmysle vyššie citovaných ustanovení je povinnosťou dovolateľa ako procesnej strany a) konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd a b) uviesť, ako mala byť táto otázka správne vyriešená (viď uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 z 22. februára 2018). Úlohou dovolacieho súdu bolo preto najskôr posúdiť, či ide o otázku, ktorú dovolací súd doposiaľ ešte neriešil. Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky nie sú známe žiadne rozhodnutia alebo stanoviská NS SR ako súdu dovolacieho, ktoré by dovolateľmi vymedzenú právnu otázku v minulosti vyriešili. Z obsahu vyjadrenia spoločnosti Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. k dovolaniu vyplýva, že ani tento účastník netvrdí, že by takáto rozhodovacia prax už existovala. Dovolací súd preto konštatuje, že ohľadom dovolateľmi vymedzenej právnej otázky doposiaľ nedošlo k vytvoreniu a ustáleniu rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. So zreteľom na riadne nastolenie právnej otázky spôsobom zodpovedajúcim § 421 ods. 1 písm. b/ CSP a v prípade, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie, dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie účastníka 1/ a 2/ je procesne prípustné.

17. Zákonný rámec upravujúci základné podmienky pre nariadenie dodatočnej likvidácie zaniknutej obchodnej spoločnosti je daný ustanovením § 75a Obchodného zákonníka. Z odvolacím súdom citovaného ustanovenia § 75a Obchodného zákonníka vyplýva, že podmienkou nariadenia dodatočnej likvidácie je zistenie existencie ďalšieho majetku spoločnosti. Dovolací súd sa stotožnil s názorom odvolacieho súdu, že sa jedná o majetok, ktorý v čase likvidácie existoval, nebol však známy, zistený, prípadne z iných dôvodov (napr. opomenutím) zahrnutý likvidátorom do likvidovaného majetku a objavil sa až po zániku spoločnosti, teda, že sa jedná o dodatočne objavený majetok zaniknutého subjektu. Tak ako správne vo svojom vyjadrení skonštatovala aj spoločnosť Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. zistenie existencie ďalšieho majetku je zákonným predpokladom pre rozhodnutie súdu o dodatočnej likvidácii. Z ustanovenia § 75a Obchodného zákonníka v žiadnom prípade nevyplýva, že by inštitút dodatočnej likvidácie bol prostriedkom k tomu, aby zaniknuté spoločnosti vďaka dodatočne nariadenej likvidácii nadobudli ďalší majetok. Dodatočná likvidácia slúži na vyporiadanie dodatočne objaveného majetku zaniknutého subjektu, ktorý nemá právnych nástupcov. Dovolací súd zhodne s odvolacím súdom zastáva názor, že pohľadávka musí existovať už v čase nariadenia dodatočnej likvidácie a nie vzniknúť až v dôsledku jej nariadenia. Z obsahu spisu vyplýva, že nebolo sporné, že spoločnosť IUR, s.r.o. bola vymazaná z obchodného registra 1. augusta 2013. Nespornou bola ďalej skutočnosť, že uznesenie Okresného súdu Bratislava I č. k. 30Cb/224/2002-354 z 26. marca 2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Cob/30/2013-370 z 20. júna 2013, bolo doručené spoločnosti Lion Law Partners s.r.o., ktorá spoločnosť IUR, s.r.o. zastupovala, až dňa 13. augusta 2013, teda až po dni, kedy spoločnosť IUR, s.r.o. bola už vymazaná z obchodného registra, v dôsledku skutočnosti ktorej došlo v zmysle § 33b ods. 2 veta druhá Občianskeho zákonníka k zániku plnomocenstva udelenému tejto spoločnosti. Dovolací súd sa stotožňuje s posúdením nároku na náhradu trov konania ako nároku procesného, ktorý vzniká jednému účastníkovi proti druhému účastníkovi až právoplatnosťou rozhodnutia súdu o priznaní náhrady trov. Nakoľko doručenie vyššie uvedeného rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, vzhľadom na zánik plnomocenstva v dôsledku zániku spoločnosti IUR, s.r.o., nie je možné považovať za účinné a preto uznesenia, či už krajského súdu a ani súdu prvej inštancie, o priznaní náhrady trov konania nemohli nadobudnúť právoplatnosť. Pohľadávka, vyplývajúca z povinnosti nahradiť trovy konania má procesnoprávny charakter, preto pokiaľ nebolo v zmysle platných procesných predpisov rozhodnuté o povinnosti náhrady trov konania, nemožno mať za to, že by jeden účastník súdneho konania mal pohľadávku voči druhému účastníkovi konania. Úspešný účastník konania si len uplatnil právo na náhradu trov konania, o ktorom nebolo právoplatne rozhodnuté z dôvodu, že stratil spôsobilosť byť účastníkom konania. Ak teda nedošlo k právoplatnému rozhodnutiu o náhrade trov konania, toto právo účastníkovi konania nevzniklo a nevznikla mu ani pohľadávka a nebol dôvod na nariadenia dodatočnej likvidácie. So zreteľom na uvedené sa dovolací súd stotožnil so záverom odvolacieho súdu, že neboli splnené podmienky na nariadenie dodatočnej likvidácie spoločnosti IUR, s.r.o. a na zápis tejto skutočnosti do obchodného registra, dodatočná likvidácia bola nariadená pre neexistujúcu pohľadávku a že zápis údajov o nariadení dodatočnej likvidácie a o likvidátorovi nezodpovedá skutočnému stavu. Dovolatelia na preukázanie správnosti ich tvrdení poukazovali na

zmenu ustanovenia § 75a Obchodného zákonníka zák. č. 432/2004 Z. z. a gramatickým výkladom slova „obnoviť“, ktoré bolo v tomto zákone použité. Poukázali na význam, ktorý tomuto slovu priraduje slovník slovenského jazyka a to: zaviesť znova, čo už bolo, oživiť alebo uviesť do pôvodného stavu, a sloveso obnovovať/obnoviť má význam: znova začať jestvovať. Dovolací súd však práve naopak je toho názoru, že význam slova obnoviť, na ktoré dovolatelia poukazujú, nepotvrďuje ich tvrdenia, ale naopak vyvracia. Ak sa má pohľadávka veriteľa rozhodnutím súdu o dodatočnej likvidácii obnoviť, oživiť, znovu začať jestvovať, je nepochybné, že musela existovať pred zánikom spoločnosti. Navyše z ustanovenia § 75a Obchodného zákonníka nemožno vyvodiť, že by zákonodarca zamýšľal spojiť s nariadením likvidácie právny účinok spočívajúci v obnovení právnej subjektivity už neexistujúcej spoločnosti ako to tvrdili dovolatelia, keď ustanovenie § 75a Obchodného zákonníka hovorí len o obnovení pohľadávok.

18. Dovolatelia v dovolaní poukazovali aj na rozsudok NS SR sp. zn. 1VCdo 1/2017 z 27. apríla 2017. Predmetom uvedenej právnej veci však nebol majetok (pohľadávka), ktorý v čase zániku spoločnosti vôbec neexistoval, ale určenie, že sporné, žalobcom konkretizované nehnuteľnosti sú majetkom zaniknutej spoločnosti. So zreteľom na uvedené považoval dovolací súd uvedenú obranu dovolateľov za bez právneho významu pre prejednávajúcu vec.

19. Na základe vyššie uvedeného dovolací súd dospel k záveru, že odvolací súd v posudzovanom prípade aplikoval správne právne normy, ktoré správne interpretoval a vo veci správne rozhodol a preto dovolací súd podľa § 448 CSP dovolania zamietol ako nedôvodné.

20. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.